

در حمایت از مطالبه حداقل دستمزد ۵ میلیونی!

از زمستان سال ۹۲ که بخشی از کارگران پتروشیمی ماهشهر ابتکار تعیین حداقل دستمزد را مطرح کردند تشکلهای کارگری نه تنها دیگر به انتظار مکانیزم درون سیستمی سه جانبه گرایمی نمی نشینند بلکه از راه حل های رفرمیستی نیز عبور کرده اند. در جریان مبارزه طبقاتی کار و سرمایه همیشه دستمزد یکی از ارکان اصلی مبارزه بوده و هست. اما به دلیل شرایطی که طی چند سال گذشته کارگران را چند مرتبه زیر خط فقر قرار داد، این مسئله از اهمیت بسزایی برخوردار شد. طی دهه های گذشته مطالبه ی کارگران برای افزایش دستمزد متمرکز نبود و با اعلام ارقام متفاوت و با مکانیزم های مختلف مخدوش می گردید و تنها محور مبارزه در این رابطه پس از اعلام دستمزد توسط شورای عالی کار، مخالفت با آن بود. در تمام این سالها، با اعلام رقمی مشخص از جانب تشکل های معتبر کارگری این مبارزه وارد فاز جدیدی شد و انسجام یافت. در واقع اعلام رقم مشخص مطالبه شده توسط تشکل های کارگری، آنها را به مرجع اصلی تعیین مطالبه ی دستمزد طبقه کارگر تبدیل کرده است.

چند ویژگی دیگر اکنون به این مبارزه جایگاه مهمتری داده است. اولاً در شرایطی این مطالبه مطرح می شود که جنبش وسیع توده ای در دی ماه ۹۶ به میدان آمد و تأثیرات بسزایی در تغییر فضای سیاسی جامعه داشته است. به این اعتبار رو در رویی کاملتر کارگران و مردم را در عبور از اصلاح طلبان و تا حدودی زیادی عبور از اسلام در جنبش به همراه داشت. مبارزه برای افزایش دستمزد فقط کارگران و دیگر مردم هم سرنوشت با این طبقه (معلمان، پرستاران و ...) را نه تنها در مقابل جمهوری اسلامی قرار می دهد بلکه در مقابل تمام کارفرمایان و سرمایه داران صف بندی می کنند و لیبرال ها و دیگر جریانات مدافع منافع سرمایه و صنایع که تلاش دارند خود را در کنار جنبش مردم نشان دهند طرد کرده و به حاشیه می راند. مبارزه برای افزایش دستمزد در این دوره نه فقط یک مبارزه اقتصادی بلکه مبارزه سیاسی طبقه ی کارگر در صحنه ی مبارزه برای نان است. دشمنان دروغین مردم یا نمی توانند از این مطالبه حمایت کنند و یا در صورت هر شکل از حمایت بر نقش تعیین کننده طبقه کارگر مهر تایید می زنند. این چند ویژگی جنبش کارگری را در پیکارهای طبقاتی تقویت می کند. و دوم اعلام مطالبه افزایش دستمزد به میزان پنج میلیون تومان توسط سه تشکل مهم و معتبر جنبش کارگری است که اکنون در عرصه ی سیاسی و مبارزه اقتصادی جامعه ی ما نقش مهمی ایفا می کنند. سندیکاهای نیشکر هفت تپه و سندیکای رانندگان شرکت واحد تهران پس از فراز و نشیب های بسیار در جدال داخلی و خارجی با جریانات راست و سرکوب های رژیم سربلند و مصمم راه خود را به جلو باز کرده و پیش می روند و از سوی دیگر طی چند سال گذشته کارگران و معلمان بازنشسته با اتحاد و تلاشی مستمر تشکل خود را ایجاد کرده و چندین آکسیون مهم برگزار کردند. اتحاد این سه تشکل مهم کارگری هر چه بیشتر وزن جنبش کارگری را به طور مشخص در مبارزه برای افزایش دستمزد و عموماً در جنبش کارگری سنگین تر می کند.

هر چند جایگاه اطلاعیه مطالبه ی افزایش دستمزد سه تشکل کارگری بسیار معتبر است اما واضح است که مبارزه برای افزایش دستمزد به انتشار اطلاعیه ی این سه تشکل خلاصه نمی شود و حمایت همه ی سوسیالیست ها و فعالین جنبش کارگری و روشنفکران و زحمتکشانشان را می طلبد. مبارزه برای افزایش دستمزد تا سقف پنج میلیون تومان را باید در تمام طول سال و با جدیت ادامه داد.

مبارزه برای افزایش دستمزد در متن اوضاع سیاسی مولفه ای اساسی در مبارزه برای نان است. هر چه مبارزه ی کارگران قوی تر و وسیعتر گردد نقش آنها در جنبش توده ای و سرنوشت سیاسی آینده نیز بیشتر می گردد. در شرایطی که بحران اقتصادی سرتاپای جامعه را فرا گرفته و فاصله طبقاتی به مدارج بالایی رسیده است و جدال های طبقاتی بیشتر و بیشتر می شود، رقابت برای تعیین سرنوشت سیاسی جامعه بین کارگران و زحمتکشان از یک طرف و از سوی دیگر سرمایه داران و دیگر مرفهین اپوزیسیون افزایش میابد. در این جدال تنگاتنگ، مبارزه برای افزایش دستمزد یکی از پیشروترین مبارزه ها در تقویت قطب کارگری جامعه است و کمک می کند تا کارگران تشکلهای محل کار خود را نیز در دل این مبارزه ایجاد کنند.

اتحاد سوسیالیستی کارگری به مثابه بخش جدایی ناپذیر جناح چپ و سوسیالیست جنبش کارگری حمایت خود را از مطالبه ی پنج میلیون تومانی کارگران ایران اعلام می کند و برای ایجاد اتحاد کارگری در این مبارزه و رفع موانع آن خواهد کوشید.

زنده باد اتحاد کارگری برای دستمزد ۵ میلیونی

پیش بسوی ایجاد تشکلهای کارگری در محل کار

زنده باد مبارزه برای نان و آزادی

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد سوسیالیسم

بهمن ماه ۱۳۹۶ - فوریه ۲۰۱۸

کمیته ی اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری